

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Prima est via fructuose lectio[n]is

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

retrarit: imo et mltos ad mudi hptu in duxit inter hs qntor frs suos in religioz secu adduxit. Et cū ipl paternā domu e/ gredetur: Guido pmo genit aduertes viuardū fratrē suū mininū adhuc puerū in platea luditē cū puer. Ea inq frat viuarde ad te respicit omnis possellio nrā. Lui nō pueril puer rñdit: Tlos inq cēt lū habebit: et mibi solūm terrā relinqit: nō ex eq diuissistis. Modico itaq tpe cuī pie remāstis: sed frs postmodū secur⁹ est. Ite alī q̄ docebat increpādo et arguedo. Ad Titū. q. Argue cū oī igio. Un post eaq p̄ eius q̄ sol⁹ domi remāsterat ad monasteriū bri bern. iussit vbi post aliqd tē⁹ pus in senectute bona deceſſit. Sozor. ei⁹ in scđo nupta etiā diutnys et seclrib⁹ deli ths viuēs cū comitatu et apprato supbo visitatura frs suos ad monasteriū venit. Quā bñs bern. grauissime increpauit dī. et effet rete diaboloi ad capiēdas anias: et st̄er⁹ inuolutū: et filia. Illa aut̄ in lacrym⁹ mas resoluta sic repēta mutata est vñ me dīo scđi virā duceret eremiticā. Que ran dē de licetia mariti monasteriuz intrauit. Itē cū dñs adantie eccliaz psegr̄: vir dī post missa h̄c corp̄ ch̄: ignea facie ad eū exiuit dī. Ecce ad te vent fili⁹ p̄ginis quē tu perlegris: resistē et si vales. Statimq ille ad pedes ei⁹ accessit et ei in osb̄ obediuit. Prover. xv. Hia q̄ audit increpatiōes vite in medio sapientiū cōmorabit̄: q̄ abhēit disciplina despiciat aiam suā. Et Prover. xxv. Qui corripit hoīem grām inuenier apud eū magis q̄ ille q̄ eū p̄ lingue blādi⁹ mēta decepit. Eſicut Tulli⁹ dī. Amici et officiū ē amicū corrigere. Sed heu pau ci sunt hodie correptos: sed multi adulatores. Seneca. Mōstrabo tibi o hō qd p̄siderib⁹ deſti. q̄ vez dicat eis. q̄ die ho mīb⁹ nō qd alq̄ veller audire: h̄z qd vel lent oī tpe audiuisse. Itē docuit bñs bernard⁹ ad spūals vite ap̄loz pfectū eḡ horſado. Ad Titū. q. Loqre et exhortare. Un ipē in lecto mort⁹ decubens dixit fr̄ mīb⁹ suis: Triā vob⁹ obfusca relinq⁹ que ego p̄ virib⁹ obſeruau. Nemini scādalu fe ci. H̄is sensu meo q̄ alter⁹ credidi. Le sus de ledere vindicta nunc⁹ expeti⁹. Et ce charitatē; obedientiā: et hūilitatē vob⁹ felīnd. Itē etiā sel⁹ cū quida nouici⁹ tēta⁹

tus diceret. Nunc⁹ ampli⁹ let⁹ ero. Gl̄ dei p̄ sua exhortatōz sic eū p̄ solar⁹ ē oras etiā p̄ eo q̄tpe ait: Nūq̄ ap̄l⁹ trist⁹ ero.

Tertia est doctrīa factoz.

Et hec est potissima. Und̄ ipē dī in q̄la ad baldwinū abbatē. Demento voci tue dare voce p̄tutis qd illō inq̄s. vt opa tua verbis p̄cīnātimo verba opib⁹: vt cures vices prius facere q̄ docere. Hec ille. Qm̄ itaq̄ ei⁹ vita sc̄issima erat: et ei⁹ doctrīna erat efficacissima. Dat. v. Qui fecerit et docuerit: hic magn⁹ vocabis in regno celoz. Patz igis q̄ b. bernard⁹ exempluz dedit nobis erudiēti et instruēti alios. p̄pter qd recte dī: q̄ memoria eud̄ in bene dictiōne est.

Tertiū exemplū qd nobis dedit he batū bernard⁹ est exemplū inqren de diuinitatis. Ps. Inqrentes at dñm nō inueniunt omni bono. Semper utiq̄ toto corde q̄sunt dñmz p̄cipue tripli via Prima est via fructuose lectiōis. Secunda est amorose meditatiōis. Tertia est affectuose deuotiōis.

IV. via fructuose lectio

V. Frequentē em̄ sacras scripturas legebat: nō tm̄ ut sciret: sed port̄ ut dñi inueniret. **F**igura. Legim⁹ Luē. h. q̄ Da⁹ria et ioseph inuenierūt ielūm in medio doctoz tc. Unde ipē Bern. sup Lan. sic dī ser. xxvii. Scias q̄ ordine: quo studio: q̄ fine queq nosse oporteat. q̄ ordine ut illō p̄us qd matur⁹ ad salutē. q̄ studio q̄ id ardētius qd vehement⁹ ad amore. q̄ fine vñ nō ad manē glām aut curiositatē: s̄z tm̄ ad edificatiōem tuā vel proximi. Sūt nāz q̄ scire volūt eo fine tm̄ ut sciant: et turpis curiositas est. Et sunt qui scire volūt ut sciant ip̄i: et turpis vanitas est. Et sunt qui scire volunt ut suā scientiā vendant verbi causa: p̄ pecunia: p̄ honorib⁹: et turpis questus est. Sed sunt quoq̄ qui scire volunt ut edificēt: et charitas est. Et sunt qui scire volunt ut edificēt: et prudentia est. Hox omnī soli ultimi duo modi nō inueniunt in abusione scientie. Hec ille. Bñs itaq̄ b. scripturas legebat n̄ ut scir̄ tm̄: neq̄ resciret: s̄z ut maḡ edificaret et

De sc̄to Bartholomeo

afficeret ad d̄m: r̄ sic in lectiōe sua d̄m q̄ rebar. Isido. de sū. bo. Geminū p̄fert do-
nū lectio sc̄t̄y scripturaꝝ: sicut q̄ intellex-
tū mēs eruditissime q̄ a mudi vanitatis
abstrac̄tu hoīez ad amore dei p̄ducit. Be-
mū em̄ est lectoris studiū. Pr̄mū quō
scripture intelligent. Secūdū qua vtili-
tate dicantur.

Sc̄do quesuit d̄m vía
amorose meditatiōis. Unū ip̄e dicit in suis
meditationibꝫ. Lū dei reminiscor in me/
moria eū inuenio r̄ in ea de eo in eo dele/
ctor: qm̄ ip̄e mihi donare dignat. Hec
ille. Ip̄evitq̄ mltū meditatur erat. Unū
cū fam in gella nouitiorꝫ habitasset p̄ annū
nesciebat an haberet testudine: r̄ cū jam
sepiꝫ eccliam intrasset nesciebat tres in ca/
pite eiꝫ fore fenestraꝫ. Dens cū sua cir/
ca dina meditato versabat: r̄ tales me/
ditatiōes semper in dei amore accēdebat.
Ps. In meditatiōe mea exarcebatur ignis
Ip̄e aut̄ amor feruidus ē q̄ d̄m inuenit.
Hugo sup. Jo. M̄aior est dilectio q̄ intelli/
gentia. Intelligentia sūis stat ubi
charitas intrat.

Tertio vía affectuose de/
votiōis. Lu. xij. Petere r̄ dabis vob: quer-
te r̄ inuenientis. Beat⁹ vñq̄ bernardus
deuotissim⁹ erat. Deuotio aut̄r̄ dicit Hu-
go de sc̄to victo rei est p̄z r̄ humilit̄ affec-
tus in deum. Hūllis inq̄ q̄ Sap. i. dī.
In simplicitate cordis querite illū. Que-
sunt ergo d̄m q̄ p̄iam deuotione r̄ p̄fecto
inuenit: q̄ dicit ps. Prope est d̄is oibus
inuocantibꝫ eū. Et Sap. vi. Preoccupat
eos q̄ se cōcupiscit. Et dicitis itaq̄ appa-
ret q̄ exemplaris nobis sc̄tissima b̄ti ber-
nardī cōuersatio: ppter qd̄ laudabilis est
eius memoria r̄ nobis plurimū fructuosa.
Io bene dicim⁹ q̄ memoria ei⁹ in be/
nedictiōe est. Satagam⁹ igit̄ fratres ad
tantū virtutis exemplar mētis oculos at-
tollere: r̄ ut mores eius sanctissimos imi-
tari possimus rogenus eū quatinus suis
meritis r̄ p̄cibꝫ grām illā a dō. P̄seq̄mū
q̄ sue scriptati ꝑformes effecti ad celestis
glie benedictiōe pertingere mereamur.
Amen.

De sc̄to Bartholomeo ap̄lo.

Disui vos
Pvt eatis r̄ fructū afferatis
r̄ fruct⁹ v̄ maneat. Jo. xv
D̄rabilis p̄fector dei charitas in sc̄to
electos suos q̄ elegit vocavit r̄ posuit ve-
cutes fructū afferat nō p̄ ip̄o deo (q̄ v̄
di. ps. Bonorꝫ meo nō eḡit) p̄femer
ip̄is. Jo dicit discipulis suis. Nō vos me
elegit̄s ego elegi vos r̄ posuit vos vt eas
z. Tiere. xxii. In charitate p̄petua dile-
xite. Jo attraxi te miserans. In verbis
aut̄ p̄positis tria p̄cipue rangū circa b̄m
bartholomeū r̄ altos ch̄ri discipulos r̄ ele-
ctos quōꝫ p̄eplatio nos in amore dei in-
flamare debet.
Primū est sue 2ditiōis firmitas virtuo-
sa. cū dī. Posui vos. l. fūdaui r̄ stabiliui.
Secundū est sue firmitas vtilitas fructu-
sa. cū dicit. vt eatis r̄ fructū afferat.
Tertiū ē sue vtilitas p̄petras grati-
sa. cū dī. r̄ fruct⁹ v̄ maneat.
Primo igit̄ in illis p̄bꝫ tāḡsue co-
rretr̄ br̄is bartholome⁹ illud Eccl.
Esto arm⁹ in via dī. Unū dī. vñ. Posui
vos. l. fūdaui r̄ stabiliui p̄ grāz. i. Lop. ii.
Sicut sapiēs archistar̄ fūdamētū posui.
Posuit aut̄ dñs br̄m bartholomeū super
triplex fūdamētū firmissimū.
Primū ē fūdamētū p̄tū directiue.
Secundū ē fūdamētū p̄tū subiectiue.
Tertiū ē fūdamētū p̄tū zonxiue.
Primū igit̄ est fūdamētū
z. Et hec p̄tū ē fides q̄bꝫ alias p̄tū
dirigere in fine debitū. Unū hec ē colina
de egypto tenebraꝫ intellectū poter̄ edu-
cēs. Exod. xiiiij. Hec aut̄ ex parte filiorū
israel lucida erat: r̄ ex parte egypti r̄ tel-
nebrofa. Sic fides fideliō lux est quā in
fideles tenebras reputat. Ipa ē stella ma-
tutina solē iusticie pueniens p̄ quā oritur
lux q̄a seq̄ lux glie. Ipa ē stellare
ges spūales ad salvatorē p̄duces. Aug⁹.
Fides ē illuminatio mētis ad summā p̄fici-
tē. Est q̄ fides alias virtutū in fine direc-
tiua. Ro. v. Accessum h̄em⁹ p̄fide. Est
etia fides fūdamētū firmissimū Hebre.
vi. Fundamētū fidei stat. Et. Lop. ii.
Fundamētū aliō nemo p̄ponere. Et